

РЕШЕНИЕ

№ 3959

гр. София, 13.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.05.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Вяра Русева

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **2098** по описа за **2013** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение от 06.12.2012 г. по н.а.х.д № 13603/2012 год., по описа на Софийски районен съд, 18-ти състав, е потвърдил наказателно постановление № 29168 от 14.06.2012 г., издадено от Началник АНД отдел на "Пътна полиция" при СДВР, в частта, с която на С. И. Г., от [населено място], е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 месец на основание чл. 175, ал 1, т. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, за нарушаване на чл. 103 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Касаторът твърди, че обжалваното решение е незаконосъобразно, необосновано и неправилно, постановено при съществени нарушения на материалния и процесуалния закон. Иска от съда да отмени решението в обжалваната му част и да бъде постановено друго, с което да се отмени процесното НП. Алтернативно в случай, че съдът прецени, че липсва основание за отмяна на НП, да измени същото като приложи чл. 28 от ЗАНН.

В съдебно заседание, касаторът, чрез процесуалния си представител адв. Б. поддържа жалбата.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи отдел „Пътна Полиция“, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище, че следва да се потвърди решението на СРС.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, съдът намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу акт – наказателно постановление, който подлежи на съдебен контрол. За да постанови решението си, Софийски районен съд е извършил проверка на издадените АУАН и НП.

Обсъдил е събраните по делото гласни и писмени доказателства.

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът е установил, че на 31.05.2012 г. около 14.45 часа в [населено място] по [улица] С. Г. управлявал лек автомобил „Д. Л.”, с ДК № С. АН с посока от [улица] от Околовръстен път към [улица] и под моста с Околовръстен път при подаден от пол. служители, от достатъчно разстояние и разбираемо сигнал за спиране със стоп-палка по образец тип ”МВР”. Същият не се подчинил и продължил движението си в права посока. Поради това решаващият състав на Районния съд от правна страна е намерил, че с тези си деяния Г. виновно е извършил вмененото му нарушение на чл. 103 от ЗДвП и правилно е ангажирана неговата административнонаказателна отговорност.

Настоящата инстанция намира, че при постановяване на оспореното решение съдът е действал съобразно предписанията на процесуалния и материалния закон, поради което не са налице касационни основания, по смисъла на чл. 348, ал. 1 от НПК, налагащи неговата отмяна.

Касационната инстанция намира, че нарушителят не е ангажирал доказателства, въз основа на които да опровергае обвинението в извършеното нарушение и да разколебае фактическите установявания в АУАН. Събраните по делото доказателства са достатъчни, за да се приемат за установени фактите, обуславящи извода за извършено нарушение, като отричането на факта на нарушението, представляващо естествена защитна теза на лицето, не създава обосновано съмнение в доказаността на обвинението и не поражда основание за отмяна на НП.

Съдът намира, че АУАН и НП са издадени при спазване на процесуалните правила по ЗАНН, като притежават установените от чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН реквизити. Налице е пълно съответствие между двата акта по отношение на описанието на нарушението, както и между словесното описание на елементите от състава на нарушението и посочената като нарушена законова разпоредба. При издаването на НП е спазен и материалният закон. Неизпълнението на ответника по касация като водач на МПС за задължението му по чл. 103 от ЗДвП да спре при подаден от орган по контрол на движението сигнал със стоп палка осъществява състава на нарушение по чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, поради което законосъобразно е ангажирана административнонаказателната му отговорност. Съгласно разпоредбата на чл. 175, ал.1, т.4 от ЗДвП административнонаказателна отговорност носи водач, който откаже да изпълни нареждане на органите за контрол и регулиране на движението. Разпоредба на чл. 103 от ЗДвП задължава водача на пътно превозно

средство, при подаден сигнал за спиране от контролните органи да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания. В случая е установено, че от страна на контролния орган е бил подаден ясен сигнал за спиране със стоп - палка от униформен полицейски служител, който е бил възприет от управляващия лекия автомобил „Д. Л. ”, с ДК № С. АН, С. И. Г. като същият продължил движението си в права посока.

Неоснователен е доводът на касатора за приложение на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, тъй като наложеното му наказание „лишаване от право да управлява МПС” за срок от 1 месец е в минималния размер, предвиден от закона, поради което и с оглед на невъзможността за влошаване положението на касатора, за съда не съществува възможност да промени това наказание. По отношение на наложената „глоба” от 100 лв., съдът счита, че същата е правилно индивидуализирана с оглед характера на нарушението и следва да остане същата.

В оспореното решение Софийският районен съд е обсъдил събрания по делото доказателствен материал и обосновано е достигнал до извод, че извършването на административните нарушения е безспорно установено, както и са наложени следващите се за съответните нарушения административни наказания. Тези изводи се споделят от настоящата инстанция, поради което оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, от ЗАНН, Административен съд София – град, VI-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 06.12.2012 г. по н.а.х.д. № 13603/2012 г. на Софийски районен съд, НК, 18-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.